

Publicerad 2009-06-15 00:35 av Joulia

Får jag kasta min värld på dig?

För du kommer aldrig växa ur mitt hjärta,

du får alltid plats i min själ

Och om jag kastar min värld på dig, vad händer då?

Tid som ingen brukar, platser som sällan besöks, känslor som förvrängs

Men jag ska ta med dig till en plats i mitt liv

Rama in dig som en talva i mitt minne

Kärlek är trots allt bara en stark känsla av något stort och oförståligt

Men vi har fångat den, du och jag

Vi har funnit nyckeln i ett vimmel av intryck

Nu kan vi njuta av regn och skratta åt rädslan

Jag fryser när musiken tystnar, det känns alltid så kallt när dina ord vissnar i mörkret.

Men jag vet ju att du finns här.

För du har tagit emot min kastade värld.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joulia med Poeter.se id #11184 innehar upphovsrätten